

HOMILIA DE LA MISSA DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Si amb un dron recorreguéssim tot el món a vol d'ocell, descobriríem que les construccions humanes més antigues que resten dempeus són sempre llocs sagrats: els dòlmens irlandesos o de l'illa de Pasqua, les piràmides (sepulcres dels faraons divinitzats), els temples de les civilitzacions indoamericanes i de l'orient, no cal dir les basíliques cristianes o les mesquites musulmanes.

Tots aquests testimonis mostren que la inquietud més profunda i recurrent de tots els homes i de tots els temps és Déu. Qui és, com és?

Algunes religions l'han fet tan llunyà que no té rostre ni parla. Altres, tan proper que s'assembla als homes en les seves lluites, misèries i alegries.

Avui la litúrgia ens proposa de contemplar aquest Déu cercat arreu i sempre. És un Déu que alhora és llunyà –creador i omnipotent– i proper –capaç de fer-se home, de parlar, de salvar. Avui les lectures ens parlen del rostre i del misteri de Déu, capaç de fer-se íntim, d'habitar-nos interiorment.

Déu és radicalment diferent i superior als homes, però alhora proper i capaç d'empetir-se per habitar en nosaltres. I això és possible perquè Déu és trinitat. Essent u, és tri. Essent un únic Déu, és en tres persones divines. Oh misteri extraordinari que fa possible que us coneguem, que ens pugueu salvar, que pugueu habitar dins nostre, Trinitat excelsa, i magnífica!

Fixeu-vos com Moisès ja anunciava el veritable misteri u i tri de Déu.

A partir de l'experiència viscuda a l'aliança al Sinaí, Moisès recorda al poble que Déu ho ha creat tot, que Déu ha parlat al seu poble, més encara, que l'ha alliberat de l'esclavitud d'Egipte. Déu ha fet una aliança amb ells per la qual si el poble observa la Llei que els ha donat, Ell habitarà enmig d'ells protegint-los i beneint-los, els donarà una terra que regalima llet i mel i els concedirà llarga vida i àmplia descendència.

Déu, pare, fill i esperit Sant, preparava la seva revelació salvadora per a la humanitat a través d'aquestes figures.

Israel havia dibuixat aquest Déu creador, parlador, salvador i amic en el relat dels orígens. De fet, però, aquest Déu estava per manifestar-se i actuar segons el seu ésser en la plenitud dels temps.

I així fou! Déu es va poder fer home en Jesús, perquè nosaltres havíem estat fets a imatge i semblança seva, havíem estat creats a imatge del Fill.

Déu parlava al seu poble a través dels patriarques i profetes perquè Déu és tri, és comunicació, amic i company de camí.

Déu va salvar Israel d'Egipte perquè ens preparava per a la seva visita salvadora.

Déu no podia suportar que visquéssim lluny d'Ell, que cerquéssim la felicitat apartats d'Ell, en camins falsos, perquè ens havia creat per viure amb Ell al paradís.

Déu ens va treure de l'esclavatge del pecat, d'una vida lluny d'Ell, en la mentida, la por, el dolor i la mort, perquè Déu va fer una aliança amb Israel.

Perquè Déu és Trinitat, nosaltres el podem escoltar, tenim a l'abast la llibertat, podem viure en plenitud gràcies a la seva presència en nosaltres. Oh Trinitat excelsa i santíssima!

Si Déu ens ha creat a imatge i semblança seva, adorem-lo. Donem-li el nostre cor. Creiem en Ell i visquem per a Ell.

Si Déu ens ha parlat, escoltem-lo i fem-li cas.

Si Déu ens ha salvat, visquem en la seva amistat.

Si Déu ha decidit habitar-nos, deixem-nos guiar per Ell.

Certament, avui Déu trinitat et recrea, et parla, et salva i tant de bo que t'habiti. Perquè el Pare que et va crear és el Déu amb nosaltres i per mitjà del Fill que t'ha parlat ara et deslliura del pecat i et donarà el seu Esperit Sant.

Catedral de Solsona, 30 de maig de 2021